

Ens han prohibit una manifestació simbòlica demà dia 1 de Maig, dia de la classe treballadora; estava prevista amb l'assistència de només 50 persones i conservant les distàncies de seguretat. Des d'aquestes línies us volem transmetre que no permetrem que ni la por ni el patiment amaguin la nostra consciència. Només lluitant serem millors i més forts, com a classe treballadora i com a societat

L'actual situació de crisi sanitària, amb motiu de la pandèmia de la Covid-19, evidencia la nostra fragilitat com a professionals de la sanitat. També ha mostrat les mancances d'un sistema incapaç de donar resposta a situacions de crisi com l'actual.

Els sanitaris hem patit, durant els darrers anys, baixades de sou, augments de la jornada i retallades de plantilla, situació de la qual encara no ens hem recuperat. Ens venen al cap les **retallades a la sanitat** i, també la lluita per intentar atura-les. Vàrem lluitar, però potser tan treballadors com usuaris ens hi hauríem d'haver implicat més. Que això ens encoratgi per a les properes lluites que s'entreveuen a l'horitzó de la propera crisi que ja ens estan venent.

Potser a algú l'hi va semblar molt bona idea posar en mans de la **iniciativa privada** bona part dels **recursos públics** destinats tant a establiments sanitaris, com a residències pels nostres pares o avis, però, desgraciadament i amb un **cost altíssim**, ara ha quedat demostrat que va ser un **error monumental**, llevat, és clar, pels beneficiaris de les concessions...

La pandèmia ha visibilitzat per a tothom la **cronificada manca d'efectius** a la que ens tenen sotmeses a les treballadores en el nostre sistema sanitari. Les **convocatòries de places** que s'han fet durant els darrers anys, forçades per sentències dels tribunals europeus, han estat totalment **insuficients i injustes**, amb una metodologia d'accés que no ha primat suficientment els esforços, dedicació i provada vàlua dels professionals, posant en perill el lloc de treball de milers de persones.

S'ha d'esmenar la situació, **convocant concursos de selecció per mèrits** que facilitin l'accés i premiïn l'experiència de les persones. És necessària la consolidació del lloc de treball dels professionals interins, així com **acabar el frau en la contractació laboral** en els serveis públics, tal com ha manifestat l'alt tribunal europeu. Als sanitaris se'ns ha de reconèixer com a treballadors en situació de risc, tal com ja es fa a altres cossos de treballadors públics i, igual que ells, hem de tenir **dret d'accés a la jubilació avançada**.

La consciència col·lectiva assolida aquests dies, tant per part dels treballadors com de la societat en general, ens demana transformar aquests aplaudiments de suport i aquesta ràbia continguda en **lluites i mobilitzacions socials** que exigeixin resposta de la nostra classe política i facin canviar el rumb de la nostra història actual. Una història basada en les privatitzacions, en l'enriquiment, amb el patiment col·lectiu i, en el maltractament i menyspreu sistemàtic cap a les classes treballadores.

La classe política ha d'assumir la seva responsabilitat per no posar a temps a l'abast de tot el personal de la sanitat els tan necessaris equipaments de seguretat, fiables i en quantitat suficient.

El canvi constant de les guies d'actuació davant el COVID-19 ens ha portat a treballar amb inquietud i incertesa. Les treballadores de l'ICS no hem gaudit, especialment les primeres setmanes, de proves de PCR suficients. Actualment encara distem molt d'assolir la cobertura global del col·lectiu. Per tant no s'ha garantit, en molts casos, ni la quarantena ni la vigilància específica que marcaven les guies d'actuació.

Remarcant també la nostra queixa que els **constants canvis de criteris d'actuació**, tant els que marcaven les guies espanyoles com les catalanes, sembla que han anat més **en funció dels recursos materials i humans disponibles** que no pas pel dret a garantir la vida i la integritat física.